

Sygn. akt. II K 133/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w G. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Przesmycki

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale Prokuratora Marcina Licznarskiego

po rozpoznaniu w dniach 5 lipca 2017 r., 11 października 2017 r. sprawy karnej

K. B. – s. S. i W. z domu K., ur. (...)

w G., pesel: (...), obywatelstwa polskiego, zam. (...)-(...) G. ul. (...), o wykształceniu podstawowym, bez zawodu, karanego sędownie;

oskarżonego o to, że:

w dniu 31 sierpnia 2016 roku około godziny 20:00 w G. przy skrzyżowaniu ulic (...) uderzył R. N. pięścią w twarz w okolicę lewego oczodołu powodując jego upadek na betonowy chodnik, na skutek czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci:

1. Słuczenia głowy z krwiakiem okularowym lewostronnym, krótkotrwałej utraty świadomości i płytkiej rany tłuczonej potylicy nie wymagającej założenia szwów chirurgicznych,
2. Złamania kości twarzoczaszki z przemieszczeniem odłamów w obrębie oczodołu lewego i kości nosa w/w strony – dyslokacja oczodołowa – nosowa po stronie lewej,

przy czym obrażenia ciała opisane w pkt 1 spowodowały naruszenie czynności/funkcji centralnego układu nerwowego i tkanek miękkich głowy/twarzy – powłoki ciała na okres poniżej 7 dni w znaczeniu art.157§2kk, natomiast obrażenia ciała opisane w pkt 2 spowodowały naruszenie czynności/funkcji twarzoczaszki na okres powyżej 7 dni w znaczeniu art. 157§1kk

tj. o czyn z art. 157§1kk

o r z e k ł :

1. Oskarżonego **K. B.** uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, to jest występku z art. 157§1 kk z tym ustaleniem, że występki ten miał charakter chuligański opisany w art. 57a§1 kk i za to na mocy tych przepisów wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na mocy art. 63§1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary okres zatrzymania w dniu 16 grudnia 2016 r. w godz. 9:05 - 9:50 przyjmując, że jest on równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.
3. Na mocy art. 57a§2 kk zasądza od oskarżonego K. B. na rzecz pokrzywdzonego R. N. kwotę 1.000 zł. (tysiąc złotych) tytułem nawiazki.

4. Zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w G. na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. F. K. kwotę 684 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote) +VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

5. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, a powstałymi wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 133/17

UZASADNIENIE

Oskarżony K. B. był w przeszłości karany sędownie, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 9 września 2009 r., sygn. akt (...) na karę pozbawienia wolności.

dowód : karta karna k. 56 akt

W dniu 31 sierpnia 2016 r. pokrzywdzony R. N. wraz z J. K. (1) i M. D. (1) spotkali się nad W. w G.. Gdy wracali znad W. w stronę miasta, na skrzyżowaniu ulic (...), zaczepili ich oskarżony K. B. oraz inny bliżej nieustalony z imienia i nazwiska mężczyzna. Oskarżony był pod wpływem alkoholu. Następnie oskarżony i mężczyzna, który z nim był zapytali pokrzywdzonego, J. K. (1) i M. D. (1), czy mają papierosa. Gdy odpowiedzieli, że nie, między oskarżonym a pokrzywdzonym doszło do wymiany zdań. Pokrzywdzony próbował uspokoić oskarżonego, lecz ten uderzył go pięścią w twarz w okolicę lewego oczodołu, powodując upadek pokrzywdzonego na chodnik. W tym czasie ze sklepu wybiegła K. P. (1), która usłyszała huk z ulicy. Myślała, że pokrzywdzonym jest jej syn.

Po uderzeniu pokrzywdzonego oskarżony oraz towarzyszący mu mężczyzna oddali się z miejsca zdarzenia. Pokrzywdzony na chwilę stracił przytomność. Po jej odzyskaniu J. K. (1) i M. D. (1) pojechali z pokrzywdzonym do szpitala.

Na skutek uderzenia oskarżonego i spowodowanego tym upadkiem na chodnik, pokrzywdzony doznał obrażeń w postaci stłuczenia głowy z krwiakiem okularowym lewostronnym, krótkotrwałej utraty świadomości i płytkiej rany tłuczonej potylicy nie wymagającej założenia szwów chirurgicznych (punkt 1.) oraz złamania kości twarzoczaszki z przemieszczeniem odłamów w obrębie oczodołu lewego i kości nosa w/w strony – dyslokacja oczodołowa – nosowa po stronie lewej (punkt 2.), przy czym obrażenia ciała opisane w pkt 1. spowodowały naruszenie czynności/funkcji centralnego układu nerwowego i tkanek miękkich głowy/twarzy – powłoki ciała na okres poniżej 7 dni w znaczeniu art. 157 § 2 kk, natomiast obrażenia ciała opisane w pkt 2. spowodowały naruszenie czynności/funkcji twarzoczaszki na okres powyżej 7 dni w znaczeniu art. 157 § 1 kk.

Oskarżony został poddany badaniu sądowo-psychiatrycznemu. Biegli stwierdzili, że oskarżony jest poczytalny.

dowody: wyjaśnienia oskarżonego k. 80v, zeznania: M. D. k. 82v i 24, J. K. k. 82v-83, 30, R. N. k. 1v-2, częściowe zeznania K. P. k. 82v, 39, opinia sądowo- lekarska k. 19, dokumentacja medyczna dot. R. N. k. 6-12, opinia sądowo-psychiatryczna k. 63-65, zapis z monitoringu k. 17.

Oskarżony przyznał się do stawianego mu zarzutu oraz wyjaśnił, że spożywał alkohol i nie wie jak doszło do przedmiotowego zdarzenia oraz czemu uderzył pokrzywdzonego. Oskarżony wniósł o dobrowolne poddanie się karze, które nie spotkało się z akceptacją Prokuratora z uwagi na to, że oskarżony był wcześniej karany na karę pozbawienia wolności, co wyklucza zastosowanie kary z warunkowym jej zawieszeniem.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 80v

Sąd dał wiarę przyznaniu się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożonym przez niego wyjaśnieniom, albowiem wyjaśnienia te zbieżne są z ustalonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami pokrzywdzonego i świadków M. D. (1) oraz J. K. (1).

Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego R. N. oraz świadków M. D. (1) i J. K. (1), bowiem są logiczne, szczerze, spójne i konsekwentne. Z zeznań pokrzywdzonego oraz powyższych dwóch świadków wprost wynika, że oskarżony uderzył pięścią w twarz R. N., po czym ten upadł na chodnik.

Sąd dał wiary zeznaniom świadka K. P. (1) w części, w której świadek wskazał, że pokrzywdzony był kopany przez oskarżonego, bowiem przeczą temu zeznania w/w świadków, którym Sąd dał wiarę. Świadek nie widziała dobrze całego zajścia, w odróżnieniu od M. D. (1) i J. K. (1), zajście te obserwowała z dalszej odległości. W pozostałym zakresie zeznania tego świadka Sąd uznał za wiarygodne, bowiem są szczerze, logiczne i korespondują z zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd podzielił też opinie sądowo-lekarską oraz sądowo-psychiatryczną, bowiem zostały sporządzone przez osoby dysponującą odpowiednią wiedzą, doświadczeniem życiowym, a nadto nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd uznał pozostałe dowody z dokumentów, dokumentacji medycznej i zapisu z monitoringu za wiarygodne. Sporządzone zostały przez osoby do tego uprawnione, w sposób fachowy, nie były kwestionowane przez strony, co pozwoliło na uznanie ich pełnej wartości dowodowej.

W tym stanie rzeczy wina oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Przepis z art. 157 § 1 kk narusza ten, kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny niż określony w art. 156 § 1 kk. Sprawca popełnienia tego czynu podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Czyn ten ma charakter chuligański, bowiem polega na umyślnym zamachu na zdrowie, a sprawca działał publicznie, bez powodu albo oczywiście błahego powodu – art. 115 § 21 kk.

Oskarżony naruszył oba te przepisy, bowiem w dniu 31 sierpnia 2016 roku około godziny 20:00 w G. przy skrzyżowaniu ulic (...) uderzył R. N. pięścią w twarz w okolicę lewego oczodołu powodując jego upadek na betonowy chodnik, na skutek czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy z krwiakiem okularowym lewostronnym, krótkotrwałej utraty świadomości i płytkiej rany tłuczonej potylicy nie wymagającej założenia szwów chirurgicznych (punkt 1) oraz złamania kości twarzoczaszki z przemieszczeniem odłamów w obrębie oczodołu lewego i kości nosa w/w strony – dyslokacja oczodołowa – nosowa po stronie lewej (punkt 2), przy czym obrażenia ciała opisane w pkt 1 spowodowały naruszenie czynności/funkcji centralnego układu nerwowego i tkanek miękkich głowy/twarzy – powłoki ciała na okres poniżej 7 dni w znaczeniu art. 157 § 2 kk, natomiast obrażenia ciała opisane w pkt 2 spowodowały naruszenie czynności/funkcji twarzoczaszki na okres powyżej 7 dni w znaczeniu art. 157 § 1 kk, przy czym czynu tego dokonał publicznie, bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku publicznego.

Za to Sąd wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze tej kary Sąd miał na względzie jako okoliczności obciążające uprzednią karalność oskarżonego oraz działanie w stanie nietrzeźwości. Nie bez znaczenia jest też to, że doznana przez pokrzywdzonego krzywda była dotkliwa i bolesna, a działanie oskarżonego było brutalne i bezwzględne. Oskarżony bez powodu uderzył pokrzywdzonego, co było poprzedzone słowną zaczepką.

Stosownie też do treści art. 57a § 2 kk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego nawiązkę w wysokości 1000 zł mając na względzie rozmiar doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń oraz ich dolegliwości.

Jako okoliczności łagodzące Sąd uznał skruchę okazaną przez oskarżonego oraz jego zachowanie się po popełnieniu czynu – oskarżony przeprosił za swoje zachowanie pokrzywdzonego.

Począwszy od 1 lipca 2015 roku warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności może dotyczyć kary nieprzekraczającej roku, a nadto sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie może być skazany na karę

pozbawienia wolności. Z uwagi na uprzednie skazanie oskarżonego na karę pozbawienia wolności, Sąd nie mógł zastosować wobec niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej w punkcie VIII wyroku kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie, przyjmując, iż jest on równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

O kosztach orzeczono po myśli art. 624 § 1 kk mając na względzie sytuację finansową oskarżonego.